

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۹/۲۷

عبدالوحيد وحيد

په ړوند تقلید اخته ولس،

او خپل چاري سياستوال

افغان ولس له څو لسيزو راهيسې په مکرره توگه د واک، ځواک او ثروت د مجنونانو لخوا په وړ وړ شعارونو وغولول شو. د ولس په غولولو کې کله د هېواد پالنې له شعار څخه، کله د اسلامي نظام له دعوی او کله هم د ديموکراسي له نعرو څخه اېزاري گټه پورته کړای شوه. البته هېواد هغو مشرانو زيات لوب کړ چې د دين کارت يې د سياست په مارکيتونو او د ديموکراسي په نيرنگونو کې استعمال کړ.

که په افغانستان کې سوسياليزم په گوندو شو، نو د خلق او پرچم گوندونو مشران بدنم شول، خو د خلکو لخوا يې ناکامی او بدنمي ولمانځل شوه. که ديموکراسي ماته شوه، نو زموږ بلا يې ورپسې. د بن د تړون نوښتگر سپک شول او د هغو سياسي سوداگرو سر و نه بنکته شول چې د جهاد او خپل تاتوبي په سر يې معاملي وکړي او هېواد ته د پردیو ځواکونو په اوږو سپاره راغلل. هغه د لويديځ په کلتوري اړخونو کې نخبتي ديموکراسي په افغانستان کې د منلو او زغملو وړ نه هم وه.

البته که اسلامي نظام او اسلامي ارزښتونه د شخصي او ډله ييزو گټو لپاره کارول کېږي، د واک تر لاسه کولو او يا هم په واک کې د پاتې کېدو لپاره ور څخه گټه پورته کېږي، د اسلامي نظام تر نوم لاندې اتوکراتيک (استبدادي) نظام رامنځته کېږي او بالاخره په غير مستقيم ډول سيکولريزم ته لاره هوارېږي، نو د افغانستان په شان له دين سره په ژور ډول تړون درلودونکي هېواد کې خو به يې اغيزي او غبرگون حتماً بورنونکي وي.

اوس په افغانستان کې په فزيکي توگه امنيتي وضعيت د ډاډ وړ دی، خو نفسياتي امن تالا تر غه دی. له سيمې سره د سوداگريزو اړيکو رغول او پراخوالي حوصله بښونکی دی، خو په ولس کې د محروميت او په ځوان نسل کې د ناهيلي توب کچه له تصور څخه وړه او لوره ده. د بيا رغونې چاري په نسبي ډول بڼې روانې دي، خو ورځ تر بلې د ولس ويجاړيدونکی اقتصادي حالت د زغم وړ نه دی. د قوشتېبې پروژه د خوښيو پيغامونه لري او په لويو لارو باندې د کار جريان هيله بښونکی دی.

البته د انجونو په زده کړو باندې بنديز عادي ستونځه نه ده او نه هم لکه د ځينو چارواکو په آند د دغه بنديز له منځه وړل يوازې د بهرنيانو ناروا غوښتنه ده، بلکې هغه ستره نيمگړتيا ده چې له هېڅ ډول مشروعيت او توجه پرته په افغان ولس د توپک په زور تحميل شوي او د موجوده حکومت ټول مثبت اړخونه په مطلق ډول تر سيوري لاندې نيسي. د خپل ولس د نارضايتي او د واټن رامنځته کيدو لامل گرزې، د هېواد دښمنانو ته د تبليغاتو فرصت په لاس ورکوي او د ولس په زړونو کې راټوکيدونکي د هېلو هره غوټې رږوي.

د ډاډمن امنيت، پياوړی مرکزي قيادت، قرباني ته د تيار امنيتي ځواک درلودلو له مثبتو اړخونو او نورو خورا زياتو فرصتونو سره سره په حکومتی جوړښت، ولسي ملاتړ او د حکومتولي د بڼې په برخه کې متأسفانه نيمگړتياوې شتون لري، د فساد او نورو ناخوالو په وړاندې امارتي غبرگون قناعت بښونکی نه دی. له دې څخه وړه او د اساسي قانون د نشتون او د حکومت په چلولو کې د چارواکو متفاوت سليقوي چلن په ځينو مواردو کې په استبداديت باندې اوږي. که د ولس او هېواد گټو ته د ژمنو ځينو پاکو مشرانو بڼه سليقه او دروند چلن نه وای، نو ممکن اوس حالات ډېر بدل وای.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خبر و لولي

د نیکمرغه ټولنو د پرمختگونو په بهیر کې په ندرت سره د داسې پېښو بیلګې موندل کېږي چې د ولس په درد دردمند اود ملت په غم غمجن مشران د معجزې په ډول راپورته شوي، خپل ویده ولسونه یې را پاڅولي وي او د خپلو حقونو د ترلاسه کولو لپاره یې د مدني حرکتونو په چوکاټ کې منظم کړي وي.

البته معمول دادی چې ویده ولسونه، ناوړه پېښو، پردیو تیږیو، د خپلو حاکمانو وحشتونو او د زمانې جبر راوینن کړي دي او د ستونځو له گرداب څخه د راوتلو لپاره یې ځواب ویونکي مشران رامنځته کړي دي. په نزدې ماضي کې مور په بنگله دېش کې ددغه شان ستر تحول شاهدان یو، خو مور لاهم څوک اسماني معجزو ته په تمه ناست یو او څوک د امریکا رحم او کرم ته سترګې په لاره یو چې راشي او زموږ د مخمسي حالت ته د پای ټکی کېږدي.

په ټولنه کې د زده کړو د کچې د ښکته والي له امله مور د خپلواکي او غلامي ترمنځ د توپیر پیژندلو په ګډون د مشرتابه په لټون کې هم ناکام یو. لاهم د ځواب ویونکي مشرتابه د رامنځته کولو پرځای د توپک په زور رامنځته شوي او یا هم له بهر څخه په پیراشوتي توګه را دیسانت شوي مشران را باندې حاکمان وي. په روند تقلید پسې روان یو، په خوبونو باندې باور لرو، لوړه، ستونځې او بدبختي په تقدیر ور اړوو او په وړاندې یې چوپ پاتي کیدل صبر او نیکي ګڼو. په دکیانوسي باورونو کې نښتي، پردیو خیراتونو ته ناست او له نړیوالي ټولني سره د سیالي کولو وړتیا مو له لاسه ورکړي ده.

که مو کله هم د خپل ملي وینتابه کچه دومره لوړه کړه چې مشرانو ته مو د د اساسي قانون له مخې واکونو او مسئولیتونو ترمنځ انډول رامنځته کړ او بیا مو له واکمنانو سره د احتساب معیارونه هغې کچې ته ورسول چې د ولسي ملاتړ ګراف د هغوی په یوه کرنه باندې ښکته او پورته کیده، که مو کله هم په ټولنه کې د توپک په زور د واک ترلاسه کولو دود منفور عمل بلل کیده، نو پوه شئ چې د واک وړي او د جیبونو ډکونکي سیاستوال را باندې حکومت نشي کولای، د استبداد مخه مو نیولې ده، د خپلواکي او پرمختگونو په وړاندې مو هیڅ دښمن خنډونه نشي اچولای، ځکه چې ملت وینن دی، مشران د احتساب په کټاره کې دریري او د فساد مخنیوی شوی دی.

البته که لکه د اوس په څېر پاشلی ولس او په روند تقلید عادت ملت یو، له مشرانو څخه حساب نه غواړو، په تشو تشریفاتې القابو باندې یې نازو، امرونه یې له پوښتنې پرته په پټو سترګو منل لازم ګڼو، د مشرانو په سلیقو او تگلارو باندې نقد ناروا کرنه ګڼو، د خپلو حقونو غوښتل له نظام سره د دښمني په مفهوم اخلو، نو د توپک له خولي څخه راوتلی حاکمان را باندې مسلط او ویده ولس به د ښه او بد ترمنځ له تفکیک پرته د روند تقلید له مخې ورپسې روان وی. هېواد به د خپلو او پردیو لخوا چور او افغانان به څه وخت وروسته لکه د افریقا د ویدو ولسونو په څېر د خپلو او پردیو لخوا لوټ شوي هېواد ته لاس تر زني ناست وي او هیڅ به هم په لاس نه ورځي.